

KESKUSTELE

KOLUMNI

Marko Erola

toimitus.valkeakoskensanomat@sanoma.fi
Kirjoittaja on viestintäpäällikkö ja kirjailija

Joulupukki tulee viimeisen kerran

Viime sunnuntaina se tapahtui. Vanhempi lapsistamme istui ruokapöydässä mietteliäänä ja totesi sitten: ”Joulupukkia ei ehkä ole olemassa.”

Kaveri oli valistanut. Oli viime jouluna nähnyt autotallin oven sulkeutuvan samalla hetkellä, kun ovikello soi. Sisään saapastellut joulupukki oli vielä muistuttanut kovasti erästä sukulaismiestä.

Tietäväinen kaveri oli jopa ennustanut, ettei meidän tyttäremme saa kovasti toivomaansa pelikonsolia. Ennustajan logiikka oli kieltämättä aukoton: joulupukkia ei oikeasti ole, eikä sinun vanhemmillasi ole tarpeeksi rahaa.

Tässä kohtaa keskusteluamme oivalsin, että lapsen usko on vielä pelastettavissa, jos se pelikonsolista on kiinni. Mutisin hänen kaverinsa olleen oikeassa siinä, että minun rahani menivät autohuoltoihin.

”Haluan silti uskoa joulupukkiin”, tytär jatkoi kuulemansa sulattelua. Haluan uskoa. Hän on päättänyt viettää vielä ainakin yhden taianomaisen joulun ennen kuin tunnustaa tosiasiat ja siirtää joulupukin mielessään satuolentojen joukkoon.

Muistan, miten itse menetin uskoni pukkiin. Siiri-mummi unohti poistaa kultaiset korvakorut, joissa valo kimmelsi kirkaammin kuin kuusenkynttilöissä. Korviksia tuijottaessa aika tuntui pysähtyvän.

Mitään traumoja ei jäänyt. Pukin odottelu oli jännää, mutta jännää oli myös lahjapiilojen etsiskely. Sitten löysin antamisen ilon ja sen myötä joulun pe-

rimmäisen olemuksen.

Huomenna se odotettu päivä on. Pukki ei toivottavasti poikea joka torppaan koronaa leviättämään, vaan turvavälit huomioiden jättää lahjat niille, jotka häneen uskovat. Muut lahjo- koot toisiaan.

Joulujumalanpalvelukseen eivät halukkaat nyt pääse, mutta etäyhteys on toiminut aikojen alusta.

Minua on aina puhutellut ”Maa on niin kaunis” virren toisen säkeistön alku. Sitä mukail- len toteankin, että kiitavi aika, vierähti vuosi, kolumnistipol- vet vaipuvat unholaan. Kynäni menee nyt penaaliin, sillä asiaa hartaasti mietittyäni olen suos- tunut ehdokkaaksi kunnallis- vaaleihin.

”Haluan silti uskoa joulupukkiin”, tytär jatkoi.

Kiitos VS tilaisuudesta, kiitos lukijat palautteesta ja rauhallista joulua kaikille. Päätän samoin sanoin kuin ensimmäisen kolumnini, jossa paluu- muuttaja aikansa tuskailtuaan oivalsi:

Enää en mieti, mitä Valkeakoski oli. Mietin, mitä se voisi olla ja mitä voisin sen eteen tehdä.